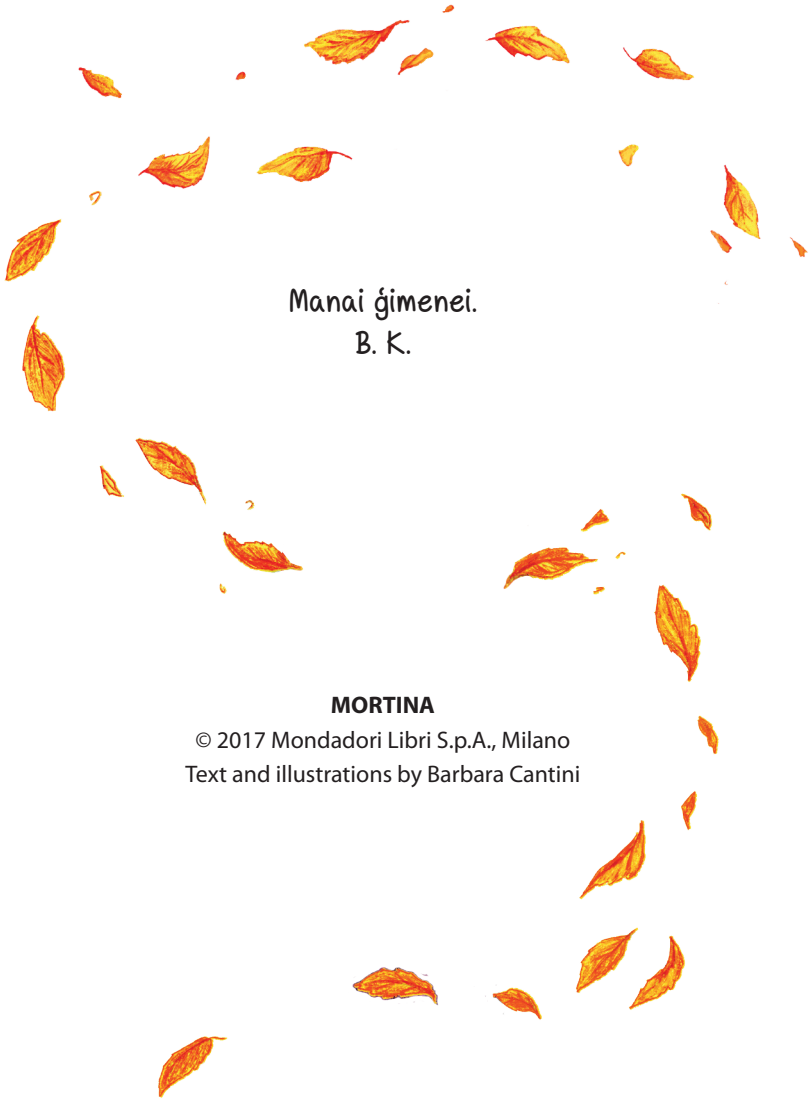

MORTINA

Manai ġimenei.
B. K.

MORTINA

© 2017 Mondadori Libri S.p.A., Milano
Text and illustrations by Barbara Cantini

MORTĪNA

Barbaras Kantīni
teksts un ilustrācijas

No itāļu valodas tulkojusi
Marta Ābele

ZVAIGZNE ABC

Mortīna nebija parasta meitene. Taču viņa nemaz nejutās diez ko atšķirīga. Saprotams, viņas āda nebija tikpat sārtā kā citām meitenēm. Varētu pat sacīt, ka tā bija izteikti balta. Vai drīzāk mironīgi bāla, tāda pelēki iezalģana.

Jā, patiesi, viņas acis bija apaļas kā bumbiņas. Un izvalbītas. Un zem tām rēgojās tumši lillā riņķi. Nu un tad? Violeta krāsa ir skaista. Turklāt vai tad tā nav modē?

Labi, jā, Mortīnai piemita arī kāda neliela īpatnība – ja vien uznāca vēlēšanās, viņa varēja sev noraut ķermeņa daļas kā lelei. Viņa taču bija zombijs, maza zombijmeitenīte.

Un viņai tas šķita pilnīgi normāli.

Mortīna dzīvoja Drupu muižā kopā ar tanti Nelaiķi.
Tur bija pasakaini!
Muižā bija daudz skaistu istabu,
kur Mortīna varēja spēlēties,
kā un cik ilgi vien vēlas.
Pie muižas bija arī liels dārzs,
un aiz tās pletās mežs,
kur augu dienu skraidelēt pēc sirds patikas.
Taču Mortīna allaž uzmanījās,
lai neviens viņu nepamanītu!

Ciems
tepat netālu

